

моделі фінансового забезпечення ЗВО: фінансування за видатками, коли бюджетні кошти надходять безпосередньо на рахунки ЗВО (підготовка фахівців за держзамовленням); договірне фінансування (на основі договорів між ЗВО та освітнім міністерством чи фінансовою установою); фінансування ВНЗ відповідно до результатів їх роботи (замовлення формується за результатами основних показників) [5]; фінансування, здійснюване через споживача освітніх послуг (гроші йдуть за споживачем освітньої послуги).

Кожна держава, визнаючи пріоритетність вищої освіти та її роль у забезпеченні національної економіки кваліфікованими трудовими ресурсами – найважливішого чинника, що визначає її конкурентоспроможність, потенціал для економічного зростання та забезпечує розвиток, визначає власну, адаптовану до потреб та можливостей країни, стратегію розвитку, головне завдання якої – економічне зростання.

Література

1. Потапова И. С. История экономических учений : учебное пособие, 3-е изд. стереотип. – М. : МГИУ, 2008. – 244 с.
2. Фертікова Т. М. Освіта як фактор економічного зростання в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/economy/2006/40-27-9.pdf>.
3. OECD (2009), Higher Education to 2030, Volume 2, Globalisation, OECD Publishing, Paris [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dx.doi.org/10.1787/9789264075375-en>.
4. Тимошенко О. В. Особливості реалізації фінансового механізму системи вищої освіти України / О. В. Тимошенко // Економічний вісник НГУ. – 2009. – №1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Evngu/2009_1/Tymoshenko-O.pdf.
5. Шевченко Л. С. Фінансування вищої освіти: диверсифікація джерел / Л. С. Шевченко // Теорія і практика правознавства. – 2013. – Вип. 2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tipp_2013_2_44.

УДК 368.1

Клапків Л. М.,
Київський національний торговельно-економічний університет

ФУНДАМЕНТАЛЬНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Страховання на Україні має давню історію, яка сягає часів Австро-Угорщини [1]. Саме 25 січня 1801 року Канцелярія Королівства Галичини та Володимирії представила уряду Імперії проект, згідно якого було

запропоновано створити в Галичині товариство взаємного страхування, без примусу, з правом продажу страхового захисту лише житлових приміщень [2, с. 265].

Протягом більше двохсот років ринок страхування змінювався в залежності від поточних умов, соціальних, економічних і політичних, хоча основи залишилися ті ж. Попит на страховий захист в Україні значною мірою формувалася під впливом поведінкових факторів, а також традицій і культури.

Страхова галузь розвивається під впливом різних чинників: політичних, економічних, демографічних, соціальних, юридичних і т. д. Рівень впливу кожного чинника залежить від складності, ролі та участі страхових послуг в економіці країни. В різних країнах репрезентуються відмінні детермінанти розвитку ринку страхових послуг: рівень доходу та здоров'я, ціна на окремі види страхування, інфляція, банківська процентна ставка, розвиток та роль фондової біржі в певній країні, рівень безробіття, демографічні зміни, небажаність ризику, рівень освіти, релігія та культура, структура економіки та соціального забезпечення, правове середовище, нормативні акти та політична система [2].

Стратегічна мета розвитку страхування в сучасній Україні на економічному рівні втілюється у трансформації ринку відповідно до стандартів фінансової системи Європейського Союзу та зменшення кількості страхових компаній внаслідок підвищення конкурентоспроможності. В тактичній площині страхові компанії приймають рішення щодо обмеження операційних витрат, підвищення рівня платоспроможності, збільшення капіталізації, злиття та інтенсивного розвитку каналів дистрибуції.

Професор Нечипорук Л. В., як чинник впливу на розвиток страхового ринку розглядає низький інвестиційний потенціал страховиків в Україні. До інших чинників відносить: неплатоспроможність населення та підприємств, низьку якість страхових послуг, відсутність ефективного податкового законодавства, невисоку довіру до страховиків та обмеженість можливостей здійснення інвестицій страховими компаніями [4, с. 40].

У більшості випадків вважають саме стан економіки найважливішим чинником розвитку страхування в Україні. Складність економічних умов сприяла негативним змінам у попиті на страховий захист. Що, в свою чергу, негативно впливає на пропозицію страхових послуг й стан ринку страхових послуг та перспективи його розвитку в цілому.

Література

1. Клапків М. С. Витоки національного страхового ринку України : монографія / Михайло Семенович Клапків, Юрій Михайлович Клапків. – Тернопіль : Карт-бланш, 2003. – 275 с.
2. Zieliński A. Romantyczne wędrówki po Galicji, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław, 1887, 518 s.

3. Klapkiv L. Rynek ubezpieczeń na Ukrainie: główne problemy i czynniki determinujące jego rozwój //L. Klapkiv, J.Klapkiv / Rozprawy Ubezpieczeniowe, nr 2, 2017, p. 50 – 64.

4. Нечипорук Л. В. Закон Украины «О страховании»: Научно-практический комментарий / Л. В. Нечипорук. – [4-е изд.]. – Х. : ООО «Одиссей», 2006. – 384 с.

УДК 368.02

Клапків Ю. М.,

Тернопільський національний економічний університет

ROZWÓJ NOWYCH TECHNIK UBEZPIECZEŃ

Problematyka dotycząca innowacyjności staje się niezwykle istotna, ponieważ innowacje zajmują znaczącą pozycję w dynamicznie rozwijającej się gospodarce opartej na wiedzy. W makroekonomicznym ujęciu mają one zasadnicze znaczenie w zwiększaniu efektywności produkcji oraz dystrybucji. Przyczyniają się także do wzrostu wydajności pracy, a w efekcie końcowym – do zrównoważonego wzrostu gospodarczego [1, 84].

Innowacje są bardzo ważnym elementem tworzenia przewagi konkurencyjnej współczesnych przedsiębiorstw. Ich kreatywność i innowacyjność staje się naturalnym aspektem funkcjonowania owych instytucji w konkurencyjnym środowisku, jak również niezbędnym kluczem do osiągnięcia i utrzymania długoterminowego sukcesu rynkowego. To dzięki innowacjom kreowana jest wartość zarówno dla właścicieli, jak i klientów, powstają coraz to nowsze sposoby komunikowania się, a co za tym idzie nowe modele biznesowe świadczenia usług.

Firmy ubezpieczeniowe, zarówno absorbują rozwiązania innowacyjne wykorzystywane w innych obszarach działalności gospodarczej, przede wszystkim te dotyczące nowinek technologicznych, jak i kreują innowacje charakterystyczne dla rynku ubezpieczeniowego. Główną przesłanką poszukiwania rozwiązań innowacyjnych przez ubezpieczycieli jest konkurencja w sektorze ubezpieczeniowym. Ubezpieczyciele wprowadzają innowacje także pod wpływem zmian nieustannie zachodzących w preferencjach samych klientów, którzy oczekują jak największej satysfakcji i mają dostęp do nowych technologii.

z posiadania ochrony ubezpieczeniowej. Terytoria rozwoju innowacji w sektorze ubezpieczeń są zróżnicowane. W związku z tym zasadne wydaje się badanie kierunków oraz określenie charakteru zachodzących zmian [2].

Z perspektywy klienta branża ubezpieczeniowa wcale nie kojarzy się z rozwiązaniami technologicznymi, tylko wciąż z osobą agenta ubezpieczeniowego